

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra DANSKE VERS

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 152. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen06val-shoot-idm140125918729232/facsimile.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers

min Uklarhed. Mener De Uklarhed i Udtryksmaaden – noget rent teknisk – da maa De for mig have Ret. Mener De Forvirring i det følte – thi De talte jo om Forvirring – vil jeg heller ikke her rejse Proces, saasom man intet kan sige om Livet uden at have følte dets Forvirring. Men mener De Mangel paa – kan jeg kalde det: indre Overblik, indre Omskue og Overskuelighed – da vil jeg selv tale et Ord med. Her er mit Omraade, min Suverænitet, og de uvildige Mænd maa blive ude, hvis de ikke kan komme ind. SC taler senere om en Fordunklings-Liga, der bevidst fra først af – her som andetsteds – lægger ham og ligesindede forhindringer i vejen; selv mener han dog, at han har bevist f. eks. gennem sine oversættelser af komplicerede digtere som Heine og Shelley, at han besidder dette indre Omskue – og må altså protestere.

Det gør han også overfor digterkollegaen og anmelderen Anders Österling, en bekendt af ham fra Paris, der blev en af hans nære venner. Denne havde anmeldt *Danske Vers* i *Göteborgs Handels- och Sjöfarts-Tidning* (14.8.1912), rosende og indsigtfuldt, samtidig med at han påpegede visse svagheder ved bogen, som her skal lades uomtalt, men som SC altså reagerer på. Væsentligere er den taknemlighed, han føler, fordi AÖ afviser Hr. Harald Nielsens Beskyldning imod mig for personlig Uklarhed og antyder, at Forklaringen overspringes, for at en psykologisk Virkning umiddelbart kan opnaas – ligesom hos visse moderne Komponister ved en Række ensartede Greb og derpaa en Kunstpause m. v. Brevet fortsætter: *Med kunstnerisk Magt, ikke med Rhetorik, maa Digtets Logik aabenbares (. . .) Naturkræfter fremmanes, som tilkalder andre Naturkræfter og befries gennem dem. Det er Digterens Evne. Paa den Maade bliver Poesien i Stand til at gaa forud for Tænkningen og vise den Vej. Poesien finder altid Veje, den er altid nyere og yngre end noget som helst andet* (brev af 30.8.1912; kopi i Frans Lassons eje, jf. bd. I s. 17).

Den poetiske Klarhed og Kompetance er ligeledes emnet for et brev til vennen, kritikeren og litteraturforskeren Chr. Rimestad (14.7.1918; Acc. 1981/143 B2 (1)), der både har glædet